

[Petra Petersen.]

udgående 6 måneder har oppebåret løbende fattig- eller kommunehjælp“ kan man udbetale beløbet i kvartårige rater. Hvis det drejer sig om en forsømmelig familieforsørger, kan vi i realiteten godkende dette, men man må være opmærksom på, at hvis det drejer sig om en forsømmelig familieforsørger, der ikke vil have pengene hjem, er det i og for sig ligegyldigt, om han får dem på een gang eller i 4 rater, han bruger dem alligevel selv, moderen får dem ikke. Hvis det derimod drejer sig om andre — vi kan f. eks. tage en familieforsørger, der bliver arbejdsløs og har opbrugt sine understøttelsesmuligheder i arbejdsløshedskassen og må ty til et socialkontor —, kan de også sættes på kvartårige rater, og det er uretfærdigt overfor en sådan familie, hvor manden kan være en flottig familieforsørger og konen en dygtig mor. Det ærede medlem hr. Lynnerup Nielsen fremdrog et sådant eksempel under første behandling af finanslovsforslaget, idet han omtalte en familieforsørger, der havde været arbejdsløs i en måned eller to og måtte henvende sig til socialkontoret, hvor man gav ham de penge, han var berettiget til, i rater. Den klage, han indsendte, blev behandlet, men sagen trak ganske vist ud i et halvt år. Det viser altså, at der er noget i denne paragraf, man må kikke lidt på.

I den samme paragrafs stk. 3 foreslås en lempelse, hvorefter moderen i separations- og skilsmissetilfælde kan få en del af det kontante beløb udbetalt, som tilfalder hende, når hun får forældremyndigheden over børnene. Vi mener ikke, dette er nok. Loven må efter vor mening fjernes fra finansministeriet og overføres til socialministeriet, således at skattevæsenet ikke kan beslaglægge pengene. I denne anledning er der kommet en henvendelse fra Dansk Kvindesamfund — også den højtærede finansminister har fået en sådan henvendelse —, hvori man påpeger det nødvendige og retfærdige i, at det er mødrene, der får pengene udbetalt. Vi er også af den mening, at det skal være mødrene, der får pengene. Kun i det tilfælde, hvor faderen er den direkte forsørger, altså hvor han har fået barnet tilkendt, er det naturligt, at det er ham, der får udbetalingen.

I lovforslagets § 6 siges der, at tilskuddene ikke kan tilbageholdes til dækning af skatte-restancer vedrørende skatteår forud for skatteåret 1952—53; men det kan de alligevel, og det foregår på følgende måde: Der foretages udpantning, og ved klage til

amtet meddeles det klageren, at amtet intet kan foretage, idet spørgsmålet henhører under domstolene, og de godkender en sådan udpantning. Det vil altså sige, at denne § 6s sidste afsnit er ganske illusorisk.

Bestemmelsen i § 1 om, at der kun gives børnetilskud til børn, der berettiger til skattefradrag, er uretfærdig og viser, at loven er en skattebetalingslov. Vi ved jo, at barnets første leveår er et af de dyreste, og det ville være rimeligt og naturligt, om børnetilskud også blev givet for det første leveår fra barnets fødsel.

Jeg kan derefter på mit partis vegne sige, at vi er velvillig stemt overfor lovforslaget om børnetilskud, men der er ting i det, vi ønsker ændret. Sker det ikke i det udvalg, som den ærede ordfører for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. Hans Knudsen, har udtalt ønske om at få nedsat, vil vi ved anden behandling stille ændringsforslag til lovforslaget.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Jeg takker de ærede ordførere for den velvillige behandling, lovforslaget som helhed har fået.

Da jeg forstår, der kommer en udvalgsbehandling, skal jeg ikke gå nærmere ind på de fremdragne enkeltheder, som vil blive drøftet dér. Jeg vil dog gerne sige til det ærede medlem hr. Hans Knudsen, at jeg ikke kan tiltræde tanken om at indarbejde fodtøjsrabatkortene i børnetilskuddet. Fodtøjsrabatkortene blev gennemført ved en bestemt forhandling i fjor, sammenhængende med kørdordningen, og jeg må tage alt muligt forbehold med hensyn til forlængelsen heraf.

Jeg kan på regeringens vegne sige til det ærede medlem hr. Øllgaard, at vi er indforstået med, at der ikke ved forlængelsen af børnetilskuddet for det kommende finansår er taget principiel stilling til spørgsmålet børnetilskud i al almindelighed. Dette spørgsmål har aldrig været genstand for nogen principiel debat i rigsdagen, og man kan naturligvis ikke lægge sig fast på børnetilskud som princip, uden at dette er sket.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Hans Knudsen: Jeg skal tillade mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.